

9 ს. 30 წ. ავადმყოფი იმავდ მდგომარეობაშია. საღამოს 8 საათიდან ექიმები ავადმყოფს არ მოშორებიან. დიდი ჩივილია.

ტულა. მიხეილ ლევის ძე ტოლსტოი ასტაპოვიდან დღემდე იუწყებდა: შუროვსკისა და უსოვს ავადმყოფის მდგომარეობა უმედილად მდინათ.

საღამოს 3 ს. 6 წ. ექიმები ორი საათის განმავლობაში ავადმყოფს არ მოშორებიან, იუწყებიან, რომ სწორედ და მშვიდად სუნთქავს, მაჯა უკეთ უტყვს, სახე გაუბრწყინდა. თუ ორ-სამ დღეს ასე გაატარაო — ექიმმა ნიკიტინმა სთქვა — შეიძლება მოარჩინოს იმედი ეჭობინოთო. დღისით გულის ჩქაროვანი რომ გაუარა, ტოლსტოიმ სთქვა: **ჩვეულებრივ მილიონობითა ხალხი, ბევრი იტანჯება; თქვენ მართა ჩემს გარშემო რადა ტრიალებთ?** ავადმყოფს მაშინვე ჩაედინა.

შუალამის 1 სათ. 40 წ. გულის ჩქაროვანი კვლავ მოუვიდა. საშიშ მდგომარეობაშია.

1 სათ. 48 წ. გულის ჩქაროვანის შემდეგ, ტოლსტოის მიეძინა.

1 სათ. 55 წ. ისეთივე გულის ჩქაროვანი მოუვიდა, როგორც დღისით. ავადმყოფის საწოლს მისი ოჯახობა შემოეხვია.

3 სათ. და 26 წ. ტოლსტოის ბანგი დააღვივინეს. მდგომარეობა უცვლელია.

5 ს. 5 წ. ავადმყოფს უარესობა ეტყობა, გულის ცემამ უკლო, ძლიერ საშიშ მდგომარეობაშია.

5 ს. 50 წ. გრაფის მეუღლე ავადმყოფთან მიუშვეს, მაგრამ ვეღარ იცნა. მეორე ოთახში გრაფის მთელი სახლობდა.

ტოლსტოი 6 ს. და 5 წამზე გარდაიცვალა.

მილიონ ხალხზე ნათქვამი სიტყვები ტოლსტოის უკანასკნელი გარკვეული სიტყვები იყო, მერე გაუგებარ ბოლდვას მოჰყვა. გარეცხვის შემდეგ, განსვენებულს მისი ჩვეულებრივი ტანსაცმელი და ფლოსტერში ჩააცვეს. უკანასკნელ წუთამდე თვალი სინათლეს არჩედა, რაც იმის მაჩვენებელია, რომ გონება ნათელი შერჩა.

ისტორიკოსი. სკოლის ეკლესიაში გადახდილ წირვას განსვენებულს

ტოლსტოის დავა. ხვალ ჩამოვა მოქანდაცი გინზბერგი და განსვენებულს სახის მსკეს აიღებს. ჩამოვიდა და უკანვე დაბრუნდა კალუგის ენას. კობოსი პარტენი. ამბობენ, ტოლსტოიმ მოისურვა „იასნია პალინაში“ იმ ბორცვზე დასასვენავეთ, სადაც ბავშვობაში ვთამაშობდი ხოლმეო. განსვენებულის გავსი ხვალ ნაშუადღევს 3 საათზე მატარებელი „იასნია პალინაში“ წაასვენებენ. დღეს აუარაველი ხალხი ჩამოვიდა. საღვთურ გუბერნატორი და გზათა უფროსი არიან. სრული წესიერებაა.

ტოლსტოის გავსი ზეწარი აფარია. სახე არ შესცვლია. განსვენებულმა მოასწროა იმის თქმა, რომ წესს ნუ ავიგებთ, უბრალოდ, უფრო გვიწინა და უფრო გვიწინა დასასვენავეთო. განსვენებულის გავსი გორბაჩევიწვევით გატარებენ.

9 ს. 40 წ. განსვენებულ ტოლსტოის გვამთან ხალხს უშვებენ. თავით ქვირთი უხის. განსვენებულს მეგობარებმა საკითხი აღძრეს, რომ ის პატარა სახლი, სადაც ტოლსტოი გარდაიცვალა, ეროვნულ საკუთრებად შეიძინონ. სამკლოვიარო მატარებელი ორის სამგზავრო ვაგონისა და ერთის საპარგო ვაგონისაგან შესდგება, სადაც განსვენებულის კუბოს მოათავსებენ. განზრახულ პანაშვილის გადახდა ვერ მოხერხდა.

სამშობლოს, დღის 8 საათზე, განსვენებულის გავსი საღვთურ ზსუკაზე მიასვენებენ და იმვე დღეს „იასნია პალინაში“ დასასვენავებენ. ფოტოგრაფისტებს ლოგინში მშობლარე განსვენებულის სურათის გადაღების ნება მისცეს. მიცვალე-ბულის ოთახში შეკრებილია საზოგადოებამ განსვენებულის უკლობა.

განსვენებულის ქვირთვს აუარებენ. სამშობლოს დღემდე მისდის. სხვა და სხვა პირთა და საზოგადოებათა გვირგვინებით შეამკეს. განსვენებულის გვამში გახრწნის შემდეგელი ნაყოფიერებანი ჩაასხეს.

სახელმწიფო-მშრომელნი. სალონიკში მომხდარ ერთობისა და პროგრესის პარტიათა გაერთიანებულ კრების დადგენილებანი გამოაქვეყნეს. ეს დადგენილება ქვეყნის შინაურ და საგარეო პოლიტიკაში ჩარევას ერიდება, პოლიტიკურ პროგრამის განხორციელებას

ბრძოლა იმისთან გვიძღვეს შეგებას, ცხოვრებაშია რაც გულ-საკლოვი.

არ გაიქცევა არსად სამარე, იმას დაუდგეს ორივე თვალი. არ შეიძლება, უნდა იხილოს ცოცხალმა კაცმა სიცოცხლის ვალი! **ვაჟა-ფშაველა.**

ლევ ტოლსტოი

დღემდე სამწუხარო ამბავი მოგვითხრობს. გარდაიცვალა საღვთურ ასტაპოვოში რუსეთის დიდებული მწერალი, სახელოვანი ფილოსოფოსი გრაფი ლევ. ნიკოლოზის ძე ტოლსტოი, რომელსაც ერთნაირად პატრესა სცემდნენ და აფხვებდნენ როგორც რუსეთის ისე მთელს ქვეყანაში. მოგვცეს მრავალ ბიოგრაფიული ცნობანი ამ ბუმბერაზ მწერალ-მოაზრისა და ზნეობის უდიდეს მასწავლებლის ცხოვრებისა.

ტოლსტოი დაიბადა 1828 წელს, 28 ავისტოში, ტულის გუბერნიაში კრაპიკინსკის მარის პატარა სოფელს „იასნია პალინაში“ სადაც საგარეულო მამული ჰქონდა. მამა ტოლსტოისა პოდპოლკოვნიკი ნიკოლოზ ილიას ძე და დედა მარიამ ნიკოლოზის ასული, ვოლკონსკის ქალი მღვდელ გარდაიცვალნენ და 10 წლის არც იყო ტოლსტოი, რომ მისი აღზრდა იყარა მასლო-ბელმა ნათესავმა ქალმა ერგოლისკისმა, შემდეგ კი მამის დემა ჯერ გრაფინია ოსტერ-საკინისა და შემდეგ იუშკოვისმა, უკანასკნელთა ტოლსტოი წაყვანილ იქნა 1840 წელს. 1843 წელს ტოლსტოი ყანის უნივერსიტეტის აღმოსავლეთის ენების ფაკულტეტში შევიდა და ერთის წლის შემდეგ იუბილულ

პარტიითა სპარტოლოგიკო ფრაქციითა კომიტეტებს ანდობს, ცენტრალურ და ადგილობრივ კომიტეტთა მიზნად ხალხის განათლებისა და კონსტიტუციურ აზრების გავრცელებას ისახავს.

პარიზი. პალატამ იუსტიციის სამინისტროს ხარჯთ აღრიცხვა მიიღო. სიკვდილით დასჯის კანონი 393 ხმით, 156 წინააღმდეგ, მიღებულია. მომხსენებლის აზრით, სიკვდილის დასჯის კანონი ხარჯთ-აღრიცხვის განხილვას არ უნდა დაუკავშირონ.

თავრიზი. ქურთებმა ჯუშაში დახოცეს: ურბის ქანდაკების უფროსი ილინ-ფუმა, ოთხი ქანდაკი, 16 მხედარი, რომდენიმე გლეხი და ტელეგრაფის მოხელე, რომელიც ტელეგრაფის დაწყებულ მეთვლელებს აბამდა. ქურთებსაც დიდ ზარალი მოუვიდათ.

თავრიზი. სამისის ქურთებმა სოფ. კუშასა, იპაქენდას და ჯეშალს ალყა შემოარტყეს. სამის კუთხოვია ბრძოლა. გუბერნატორისაგან გაგზავნილი მშვენი ჯარი მეტად მცირეა. სოფლები თავიანთი წირებით იბრძვიან. რუსის რამდენიმე ქარვანი ჯეშალში გამოემწყვდა.

ლონდონი. ნაციონალ-ლიბერალთა კლუბში ასევიტა სიტყვა წარმოსთქვა და აღნიშნა, რომ ისეთი პირობანი შეიქმნა დღეს, რაც ბრიტანის კონსტიტუციის ისტორიაში თავის დღემდე არ ყოფილა. 1910 წ. არჩეული ქვედა პალატა დღითი-ღამით ავიწროებდა და მნიშვნელობას უკარგავდა ზედა პალატას. 1910 წ. 100 ხმის უმეტესობით ზედა პალატის უფლებათა შეზღუდვა დადგინეს. „უფლებების კონფერენციამ“ ვერაფერი გაარჩა. ასევიტის აზრით ქალაქების ოლქებში არჩევნები 7 დეკემბრამდე დასრულდება, ხოლო სოფლებში კი — 17 დეკემბრამდე, ეს უმჯობესია, ვიდრე ნაშობადევი გადაიდოს. ლორდთა პალატის უფლებანი მეორე ხარისხის ვანის ფუნქციებით უნდა შემოიფარგლოსო.

დარმშტადტი. პრუსიის პრინცი ჰერინგმა, ოფიციალურ კომისიაში ეგზამენი ჩაატარა და მფრინავის (პილოტი) მოწმობა მიიღო.

პარიზი. საფრანგეთის შვედს აღვიღო დიდი ნიღბი და თოვლის ნაქურები. მიმოსვლა შესწყდა.

ფაკულტეტზე გადავიდა, მაგრამ მეორე კურსიდან უნივერსიტეტს თავი მიანება და გაემგზავრა იასნია პალინაში სადაც დაჰყა 1851 წლამდე. ამ ხნის განმავლობაში მან საკანდიდატო ეგზამენი დაქირა შეტერბურგის უნივერსიტეტში და შემდეგ კავკასიაში გამოემგზავრა თავის ძმასთან. ტოლსტოი იმდენად გაიტაცა კავკასიის მშენიერება და ხელუხლებელმა ბუნებამ და ხალხმა, რომ გადასწყვიტა შეესა საარტილერიო ბრიგადაში, რომელიც თერგზე იყო დაბანაკებული, „სტარო-ლოტოვსკის“ ტანიაკში. კავკასიაში პირველად მომწიფდა და განვიტარდა ტოლსტოის ნიქი და შემოქმედება, რომელმაც ამ მწერალს მსოფლიო სახელი მოუპოვა. 1852 წ. „სოფრემენიკიში“ დაბეჭდა პირველად მისი ნაწარმოები „ბავშვობა“, „თავ დასხმა“ „სიყრბე“ „მემა-ბი“ „ლი და“ და ბოლოს „ყახხა“. ამ მოთხრობებით თავის ორიგინალიობით უცებ საყოველთაო ყურადღება მიიქცია. აღმოსავლეთში ომის დაწყებისას ტოლსტოი გადავიდა ღუნის ჯარში, მონაწილეობა მიიღო 1854 წლის კომანიაში და შემდეგ გადავიდა სევსტოპოლში, სადაც მონაწილეობა მიიღო ქალაქის დაცვაში. 1856 წელს ტოლსტოი სამთო დივიზიონის უფროსად იყო და მონაწილეობა მიიღო შავს მდინარესთან მომხდარ ბრძოლაში. აქ მან დასწერა სევსტოპოლის „ამბები“, რომელსაც იმ ხანად დიდი სახელი გაუვარდა იმის გამო, რომ მოთხრობა დაწერილი იყო რელიურად და ზედ მიწვენიტ მხატვრულად აღწერილი იყო ამ ომიანობის სურათები.

მიღნარები აღიდა. სენამ 10 სანტიმეტრზე აიწია.

მექსიკა. პუბლიკანი იუწყებიან, რომ მიტინგის დასრულებისას, ერთმა ქალმა პოლიციის უფროსი რევოლვერით მოკლა. ხალხი პოლიციის ხელდახელ დერია. ყუმბარით რამდენიმე პოლიციელი მოკლეს. მექსიკიდან მისულმა ჯარმა სანჯარში ჩასაფრებულ მეამბოხეთ სროლა აუტყვა და წესიერება აღადგინა.

ოფიციალურის ცნობით, 18 მოკლულია, კერძო ცნობებით კი — 100 კაცი.

პარიზი. ფალიერის თანდასწრებით, ტულერის ბაღში ეულ ფერის ძეგლი აკურთხეს. ბრიანმა 10 სუვა სთქვა და აღნიშნა, რომ დღევანდელი პოლიტიკური მდგომარეობა ისეთივეა, რაც ფერის დროს იყო. იმის და მოუხედავად, რომ ოპოზიციის მარცხნივ და მარჯვნივ მდებარე იერიში მიჰქონდა, ფერის საფრანგეთის პრესტიჟი მაინც აღადგინა.

ვენა. დელეგაციის კრება დაიხურა. ავსტრიისა და უნგრეთის მინისტრთა სამუქომ, ერენტალის თავმჯდომარეობით, 1911 წლის საერთო ხარჯთ-აღრიცხვა შედგინა. შობის მერე დელეგაციის ახალი კრება მოხდება, რომელიც დროებით სესხის საკითხ გადასწყვეტს.

კოლომბო. გერმანიის კრონ-პრინცი ჩამოვიდა.

ლისაბონი. მინისტრთა სამუქომ ახალ ბიარლის პროექტი მოიწონა, ბიარლი მწვანე და წითლის ფერისა იქნება.

მექსიკა. აქ, პუბლიკა და სხვა ქალაქებშიაც სიწყნარა. არეულობის დროს 170 კაცი მოკლეს მათ შორის პოლიციის უფროსის მკვლელობა ქალიც. 42 კაცი დაპატიმრებულია.

ვაშინგტონი. სავარჯისო მოედანზე ხუთ-ღამიან ზარბაზნის ნადრეოდ ვასროლამ ერთი აფიცერი და სამი მებრძოლი იმსხვერპლა.

რ ა ზ ი ბ ი

ყარსი. სამხედრო ტარაში გადასდელ ზანაშვილის შემდეგ გენერალმა ზატკომ ლეჟია წაიფიქსა ყარსის ოს აგრამის ოაზახზე. ლეჟიას ღეწვა კავკასიის ნაშესტევი მუგდლოთურ და საქართველოს ეგზანსის, წაუღებელი, სადაც მოსწავლეთა აღზრდას საფუძვლად დაულო კაცთ მოყვარობა და ძალდაუხანებლობა აქ ტოლსტოი ნელ-ნელა ჩამოშორდა საზოგადოებრივ ცხოვრების ხმაურობას და დააკვირა სოფლის მდგომარეობასა და ხალხის ფსიხიკის ზედ მიწვენიტ შესწავლას. იგი მხნედ შეუდგა მხატვრულ მუშაობასა და დიუქო უკვდავი ნაწარმოები „ომი და ზაგი“, (დასრულა 1869 წ.), რომელშიც გააკვირვა ქვეყნიერება, როგორც მხატვრულის ძლიერებით, ისე ინდივიდუალუობითა და ხალხის ფსიხიკის ღრმა ანალიზით. 1874 წელს ტოლსტოიმ დაბეჭდა თავისი ახალი რომანი „ანა კარენინა“, რომელშიც თანამედროვე საზოგადოების სიყრს. ტოლსტოი არ დაკმაყოფილდა ამით და დასწერა რამდენიმე ტრაქტატები: „აღსარება“, „როგორია ჩემი სარწმუნოება“, „რა უნდა გავაყეთოთ“, „რაშია ბეჭდვითა და სხვა. ამ მწერლობით რუსეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ. ტოლსტოიმ ჩქარა მიიქცია საყოველთაო ყურადღება უფრო იმით, რომ თავის იდეების გატარების დროს იწინადა სრულს გულწრფელობას, სიღრმესა და ძლიერებას, ხმაობდა თამაშს პარადოქსებს, რომლითაც კანდიდალ უარყოფდა საკვეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ. ტოლსტოიმ ჩქარა მიიქცია საყოველთაო ყურადღება უფრო იმით, რომ თავის იდეების გატარების დროს იწინადა სრულს გულწრფელობას, სიღრმესა და ძლიერებას, ხმაობდა თამაშს პარადოქსებს, რომლითაც კანდიდალ უარყოფდა საკვეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ.

1857—59 წლამდე ტოლსტოიმ იმოგზაურა გერმანიასა, საფრანგეთსა და იტალიაში იქაურ სკოლებისა და სწავლის მეთოდების შესასწავლად. ამასთანავე თვალყურებას სწებებს საქველ-მოქმედო დაწესებულებათ, სხვა და სხვა კავშირს და ეცნობოდა შესანიშნავს კაცებს. ამ მოგზაურობას შედეგი ჯერ მალე მოახრამის: „ლიუტერანის“ დაწერასა და შემდეგ პედაგოგიკურ ნაწარმისა „იასნია პალინაში“ გამოცემაში, რომელიც მეტად ცხად და სასტიკად ახსილებდა თავის ექვს თანამედროვე პროგრესის გამო, რომელსაც ცივილიზაციის სახით სარჩულად უღვეს გულცივობა, ფარიცვლობა და დასაჯარა.

1861 წელს ტოლსტოი სამოლოად დასახლდა თავის მამულში, მომრიგებულ შუამავლად დაღვა და დაარსა მეტად ორიგინალური სასაქმელო ნაშესტევი მუგდლოთურ და საქართველოს ეგზანსის, წაუღებელი, სადაც მოსწავლეთა აღზრდას საფუძვლად დაულო კაცთ მოყვარობა და ძალდაუხანებლობა აქ ტოლსტოი ნელ-ნელა ჩამოშორდა საზოგადოებრივ ცხოვრების ხმაურობას და დააკვირა სოფლის მდგომარეობასა და ხალხის ფსიხიკის ზედ მიწვენიტ შესწავლას. იგი მხნედ შეუდგა მხატვრულ მუშაობასა და დიუქო უკვდავი ნაწარმოები „ომი და ზაგი“, (დასრულა 1869 წ.), რომელშიც გააკვირვა ქვეყნიერება, როგორც მხატვრულის ძლიერებით, ისე ინდივიდუალუობითა და ხალხის ფსიხიკის ღრმა ანალიზით. 1874 წელს ტოლსტოიმ დაბეჭდა თავისი ახალი რომანი „ანა კარენინა“, რომელშიც თანამედროვე საზოგადოების სიყრს. ტოლსტოი არ დაკმაყოფილდა ამით და დასწერა რამდენიმე ტრაქტატები: „აღსარება“, „როგორია ჩემი სარწმუნოება“, „რა უნდა გავაყეთოთ“, „რაშია ბეჭდვითა და სხვა. ამ მწერლობით რუსეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ. ტოლსტოიმ ჩქარა მიიქცია საყოველთაო ყურადღება უფრო იმით, რომ თავის იდეების გატარების დროს იწინადა სრულს გულწრფელობას, სიღრმესა და ძლიერებას, ხმაობდა თამაშს პარადოქსებს, რომლითაც კანდიდალ უარყოფდა საკვეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ.

დექტორმა ნაშესტევი მადლობა გადაუხადა, ვასსე ზარეფ იგამის მამიკან (1809 წ.) გაუგზავნა ნაშესტევის გგამის ყარსში გადასვენების ნებათავე სათავეს.

პერი. ზილამაგვის ქარსანა დახურა. მუშები და მსხუნა დაიხსოვეს. **ყარსი.** ყარსის ადების დროს დახურა მეამბოხთა ძეგლის კვრთხევისა და უკვდავ კვლავისა წიკვა გადასახდეს. ქარსში ეგზანსის იყო მწიფრევი. წიკვის შემდეგ, ლიტანიით გაქმართნენ ძეგლისკენ, ძეგლის კვრთხევისა და დიდძალი ხალხი დაესწრო.

პეტერბურგი. კომისიამ მუშადასსკოლის შესახებ წარდგენილი შეკითხვაშია მიიღო. ცხათა ინსტრუქცია დადგენილია — ბრანდტის პუბლიკაციის მიმხსენებლად უფროსევი იარსევი.

სათამბოლოს დაშუტატა ჯგუფის საკანონმდებო განგხადება, რომ ქალაქის ნაფიქრ ვიქილამის უფლებები შეიზღუდა, სსმპადაქა უფლებათა დამხმარე კომისიამ სასურველად ვერ იცნო.

ბაქო. მეფრანგო გაბერ-ფანსევი, ფრანკის სავაგნი, 300 ადამიანი ავიდა და 30 წუთს ჰყარა დაჰყა.

პეტერბურგი. სახელმწიფო სათამბოროს დაშუტატა (სარტაფის გუბერნიადან) მდ. ზღატარეკსკი გარდაიფცა.

ყარსი. სამხედრო საკრებულოში, ნაშესტევის თანდასწრებით, წათხედა იქმნა შეფასება და მთავარ ნაყოფს მისევილის ძის მისაჯვად დაჰყა მუქას ძმად და ჰმინას ვალოთა მიეგებნენ.

შულავერი. ნაშესტევისა და საქართველოს ეგზანსის თანდასწრებით, წმ. გიორგის ეკლესია აგუხსეს, მადლობის მხატვრულ (ხანტეის მახარება) მამულისა შესახებ დაჰყენ. კასისა და დამტარებელს ძეგლს სწემეს და 1000 მანეთი გაატარეს.

ახალი აზრობები

ფილინი

ტფ. თავად-აზნაურობის დეპუტატო საკრებულოში.

კვირას, 7 ნოემბერს, დეპუტატო საკრებულოში ტფ. გუბერნიის თავად-აზნაურთა წინამძღოლებისა და დეპუტატების შეერთებული კრება მოხდა, რომელმაც განაწილა საქველმყოფელი, სადაც მოსწავლეთა აღზრდას საფუძვლად დაულო კაცთ მოყვარობა და ძალდაუხანებლობა აქ ტოლსტოი ნელ-ნელა ჩამოშორდა საზოგადოებრივ ცხოვრების ხმაურობას და დააკვირა სოფლის მდგომარეობასა და ხალხის ფსიხიკის ზედ მიწვენიტ შესწავლას. იგი მხნედ შეუდგა მხატვრულ მუშაობასა და დიუქო უკვდავი ნაწარმოები „ომი და ზაგი“, (დასრულა 1869 წ.), რომელშიც გააკვირვა ქვეყნიერება, როგორც მხატვრულის ძლიერებით, ისე ინდივიდუალუობითა და ხალხის ფსიხიკის ღრმა ანალიზით. 1874 წელს ტოლსტოიმ დაბეჭდა თავისი ახალი რომანი „ანა კარენინა“, რომელშიც თანამედროვე საზოგადოების სიყრს. ტოლსტოი არ დაკმაყოფილდა ამით და დასწერა რამდენიმე ტრაქტატები: „აღსარება“, „როგორია ჩემი სარწმუნოება“, „რა უნდა გავაყეთოთ“, „რაშია ბეჭდვითა და სხვა. ამ მწერლობით რუსეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ. ტოლსტოიმ ჩქარა მიიქცია საყოველთაო ყურადღება უფრო იმით, რომ თავის იდეების გატარების დროს იწინადა სრულს გულწრფელობას, სიღრმესა და ძლიერებას, ხმაობდა თამაშს პარადოქსებს, რომლითაც კანდიდალ უარყოფდა საკვეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ.

1857—59 წლამდე ტოლსტოიმ იმოგზაურა გერმანიასა, საფრანგეთსა და იტალიაში იქაურ სკოლებისა და სწავლის მეთოდების შესასწავლად. ამასთანავე თვალყურებას სწებებს საქველ-მოქმედო დაწესებულებათ, სხვა და სხვა კავშირს და ეცნობოდა შესანიშნავს კაცებს. ამ მოგზაურობას შედეგი ჯერ მალე მოახრამის: „ლიუტერანის“ დაწერასა და შემდეგ პედაგოგიკურ ნაწარმისა „იასნია პალინაში“ გამოცემაში, რომელიც მეტად ცხად და სასტიკად ახსილებდა თავის ექვს თანამედროვე პროგრესის გამო, რომელსაც ცივილიზაციის სახით სარჩულად უღვეს გულცივობა, ფარიცვლობა და დასაჯარა.

1861 წელს ტოლსტოი სამოლოად დასახლდა თავის მამულში, მომრიგებულ შუამავლად დაღვა და დაარსა მეტად ორიგინალური სასაქმელო ნაშესტევი მუგდლოთურ და საქართველოს ეგზანსის, წაუღებელი, სადაც მოსწავლეთა აღზრდას საფუძვლად დაულო კაცთ მოყვარობა და ძალდაუხანებლობა აქ ტოლსტოი ნელ-ნელა ჩამოშორდა საზოგადოებრივ ცხოვრების ხმაურობას და დააკვირა სოფლის მდგომარეობასა და ხალხის ფსიხიკის ზედ მიწვენიტ შესწავლას. იგი მხნედ შეუდგა მხატვრულ მუშაობასა და დიუქო უკვდავი ნაწარმოები „ომი და ზაგი“, (დასრულა 1869 წ.), რომელშიც გააკვირვა ქვეყნიერება, როგორც მხატვრულის ძლიერებით, ისე ინდივიდუალუობითა და ხალხის ფსიხიკის ღრმა ანალიზით. 1874 წელს ტოლსტოიმ დაბეჭდა თავისი ახალი რომანი „ანა კარენინა“, რომელშიც თანამედროვე საზოგადოების სიყრს. ტოლსტოი არ დაკმაყოფილდა ამით და დასწერა რამდენიმე ტრაქტატები: „აღსარება“, „როგორია ჩემი სარწმუნოება“, „რა უნდა გავაყეთოთ“, „რაშია ბეჭდვითა და სხვა. ამ მწერლობით რუსეთსა და ევროპაში აღძრა საკითხი სარწმუნოებისა, მეცნიერებისა, ცივილიზაციისა, ქრისტიანობისა, ქორწინებისა, სიყვარულის თავისუფლებისა, შრომისა და სხვათა შესახებ.

მოქმედო საქმეთათვის გადაღებული ფული. კრებამ დააღწა მუგდლოთურ გადამღებულ 6.000 მანეთიან. 1) ისტორიულ-ეტიმოლოგიულ საზოგადოებას 3,500 მანეთი იმ პირობით, რომ 1.000 მანეთი მოახმაროს ძველის ეკლესიების განახლებასა და ფრესკების გადაღებას, ხოლო 2 500 მანეთი თავისი შრომანი გამოსცეს; 2) ქართულ ფილოლოგიულ საზოგადოებას—500 მანეთი, 3) „განათლების“ საზოგადოებას—400 მან., 4) მცხეთის სამეურნეო სკოლას—400 მან., 5) ახალიციის საქველ-მოქმედო საზოგადოებას—200 მან., 6) ქრატკრის დედათა სკოლას—300 მან., 7) კავკასიის სამეურნეო საზოგადოებას ქართლის სამეურნეო სურნალის „მოსავლის“ გამოსაქმად—300 მან., 8) სურამის პროგინაზიას—250 მან. და 9) ბოლნის მონასტრის სკოლას—150 მან. სხვა და სხვა კერძო პირს შემწეობაზე უარი ეთქვა.

გიორგი დეანოზიშვილის გარდაცვალება. ტფილისში მიღებული ცნობებით საფრანგ

